

“ಮೇಡಮೋರೆ, ನಾನು ಮಾದೇವಿ ಅಂತ. ಮುಂಚೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಆಶ್ರಮದ ಸ್ಕೂಲ್ ಬಾಜೂದಲ್ಲೇ ಬಜ್ಜಿ ಮಾರ್ತಿದ್ದೆ. ಆವಾಗ ದಿನಾ ಸಂಜೆ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಗೇಟಿನಾಂವ ನೋಡ್ತಿದ್ದೆ. ಬಜೆ ಪರಿಮಳಕ್ಕೆ ಹುಡುಗಿಗೆ ಆಸೆ ಆಗ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಗಾಡಿ ಇಡ್ಬೇಡ ಅಂತ ನಿಮ್ಮ ಆಶ್ರಮದೋರು ನನ್ನ ಗಾಡಿ ಎತ್ತಂಗ್ಲಿ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಲ್ಲ. ಆಮ್ಕೆ ಈ ಬೀದಿಗೆ ಬಂದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾಲಕ್ಕಿ ಗುಡಿ ತಾವ ಮುಂಜಾನಿ ಹೂವ ಮಾರ್ತೀನಿ.” ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಸಹನೆ ಕಾಣಲಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಮಾದೇವಿ ಗಾಡಿ ಬಳಿ ಇರುವ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕರೆದಳು. ಆತ ಓಡಿ ಬಂದವನೇ ಅವಳ ಮುಖ ನೋಡುತ್ತ, “ಮೇಡಮೋರೆ, ಹಿಂದಿನಿಗ್ಗೆ ತನ್ನ ನಿಮ್ಮ ಅಪಾಟ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಮುಂಜಾನೆ ಪೇಪರ್ ಹಾಕಿದ್ದು ನಾನೇಯ” ಅಂದ. ಈಗ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪರಿಚಿತ ಎಳೆ ಇದೆ ಅನಿಸಿ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ನೋಡಿದಳು.

“ಮೇಡಮೋರೆ, ನಿಮ್ಮಿಂದ ನಮ್ಮಡಗನಿಗೊಂದು ಸಾಯ ಬೇಕಾತ್ರಿ” ಮಾದೇವಿ ಪಟ್ಟಕ್ಕನೆ ಹೇಳಿದಳು. ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ಅಡ್ಡ ಹಾಕಿದ್ದರ ವಾಸನೆ ಹತ್ತಿತು.

“ಮೇಡಮೋರೆ, ಈ ಹುಡುಗನ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಆ ಓಣಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರೋ ಶೆಡ್ಲಿದ್ದು. ಇವ್ವಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಗಾರೆ ಕೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದು. ಇವ್ವಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಅಕ್ಕ ಇದ್ದಂತೆ. ಅವಳನ್ನ ಬೇರೆಲ್ಲೋ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಂತೆ. ಇವ್ವಪ್ಪ ಯಂಡ್ನಾಡ್. ಹೋದವರ ಕುಡ್ಕೆಂಬಂದು ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಜಪ್ಪಿದ್ದಾಗ ಈ ಕೂಸು ಅವ್ವಂಗೆ ಹೊಡ್ಡೆ, ಕೈ ಕುಯ್ಯೋನಿ ಅಂತ ಅಪ್ಪಂಗೆ ಆವಾಜ್ ಹಾಕುತ್ತ. ಆವಯ್ಯ ಎಣ್ಣೆಗೆ ಮತ್ತೂ ಹೊಡ್ಡ. ಇವ್ವು ಸಿನಾ ಈರೋನಂಗೆ ಚಾಕು ತಗಂದು ಕೈ ಕುಯ್ಯಂಡ. ಅಪ್ಪ ಅನಸ್ಕಂಡವ್ವು ಇವ್ವ ಮೇಲೇ ದೊಣ್ಣೆ ಬೀಸ. ತಡಿಯಾಕ ಅಡ್ಡ ನಿಂತ ಆಕೆ ತಲೆ ಮೇಲೆ ದೊಣ್ಣೆ ಬಿತ್ತು. ಅಲ್ಲೇ ಸತ್ತೋದ್ಲು. ಈ ಹುಡುಗನ್ನ ನಾವೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಒಯ್ಯೋ. ಹೆಂಡ್ತಿ ಕೊಂದವ್ವ ಪೊಲೀಸೋರು ಕರ್ಕಂಡೋದ್ರು. ಈ ಹುಡುಗ ಆಸ್ಪತ್ರೆಂದ ಬಂದಾಗ ಆ ಶೆಡ್ಲೊಳಗೆ ಬೇರೆಯೋರು ಸೇರ್ಕಂಡಿದ್ದಂತೆ. ಇವ್ವ ಪೇಪರ್ ಕೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಬ್ಯಾರೆ ಯಾರೋ ಇಟ್ಟುಂಡಂತೆ ಯಜಮಾನ. ಈಗ ಇವ್ವಿಗೆ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲಂಗಾಗಿದೆ ಅಕ್ಕೋರೆ.” ಮಾದೇವಿ ಮಾತನ್ನು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಲೇ ಕೇಳಿದ ಅವಳು,

“ನೀನು ಇಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಟ್ಟಾಗಿದ್ದೀಯಲ್ಲವ್ವ. ಮೊಮ್ಮಗ ನಿಂಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗ್ತಾನಾ?” ಕೇಳಿದಳು.

“ಮೇಡಮ್ಮ, ಈ ಅಜ್ಜಿಗೆ ನಾನು ಸ್ವಂತ ಅಲ್ಲ. ಆದ್ರೂ ಅಜ್ಜಿ ಸ್ವಂತದೋನ್ ತರ ನೋಡ್ತಾರೆ.”

